

Publicerad 2022-10-09 16:10 av Archer48

Sista andetagen, sittande vid vak

Jag ser Dig

Jag ser Dig, det ser ut som du sover, med ljuset som svagt
omger dina vackra drag.

En gång så levande med svar till livet,
livet som Du levde dag för dag.

Jag känner Dig, din närvaro är fortfarande här.

Som om tiden inte har stannat, utan bara pausat ett tag.

Pausat mitt i drömmen som omger oss alla.

Kan fortfarande höra orden som Du viskade så svagt

"Var är min make, varför är jag här...

säg mig snälla, säg vem Du är.

Var är min far och var är min mor.

Snälla hjälp mig, det är inte här jag bor"

Jag omger dig och stryker din fårade hand.

Ansiktet märkt av livet är nu fyllt av evig ro.

Du släpper taget med en längtande suck.

För äntligen möter Du dina kära, i slutet på detta livets bro.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Archer48 med Poeter.se id #231979 innehar upphovsrätten